

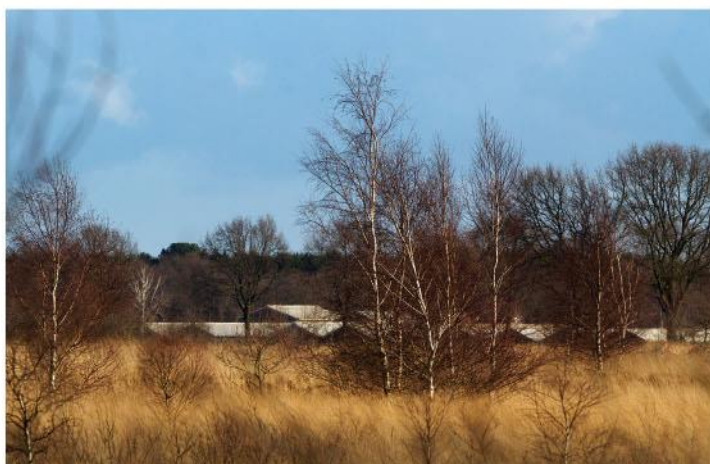

Commissie voor de
milieueffectrapportage

Rivierklimaatpark IJsselpoort

Advies over reikwijdte en detailniveau van het milieueffectrapport

7 juli 2017 / projectnummer: 3218

1. Hoofdpunten van het MER

Veel verschillende partijen¹ werken binnen het project “Rivierklimaatpark IJsselpoort” samen om in en rond de IJsselwaterwaarden tussen Arnhem (IJsselkop) en Giesbeek de volgende opgaven te realiseren:

- Hoogwaterveiligheid: de dijken langs de IJssel moeten weer voldoen aan de veiligheidseisen.
- Recreatie: het gebied moet beter toegankelijk worden voor recreanten.
- Natuur en waterkwaliteit: het gebied moet een ‘corridor’ voor plant en dier worden en de waterkwaliteit moet verbeteren.
- Economie: er moet ruimte zijn voor duurzame agrarische en niet-agrarische bedrijven, scheepvaart en duurzame energieproductie.

Ten behoeve van strategische keuzes voor het gebied wordt een MIRT-verkenning² uitgevoerd. In deze verkenning wordt een voorkeursalternatief uitgewerkt en vastgelegd in een intergemeentelijke structuurvisie. Deze visie zal de basis vormen voor de verdere uitwerking in deelprojecten en deelbesluiten. Voor de besluitvorming over de structuurvisie wordt een milieueffectrapport (MER) opgesteld. De Provincie Gelderland heeft – mede namens de betrokken gemeenten – de Commissie voor de m.e.r. (hierna ‘de Commissie’)³ gevraagd te adviseren over de reikwijdte en het detailniveau van het op te stellen MER.

De door de partijen opgestelde notitie reikwijdte en detailniveau (verder ‘Notitie R&D’) bevat volgens de Commissie al een systematische en duidelijke beschrijving van de context, hoofd-doelstellingen en de aanpak voor de ontwikkeling van oplossingsrichtingen. Deze beschrijving vormt een goede basis voor de uitwerking van het MER en de intergemeentelijke structuurvisie. Let bij de verdere uitwerking daarnaast in ieder geval op de volgende punten:

- Een transparante en systematische beschrijving van de stappen die – via de notitie kansrijke oplossingsrichtingen – leiden tot de keuze voor het voorkeursalternatief.
- Een navolgbare beschrijving van de beoordelingscriteria die bij de verschillende keuzemomenten in dit proces worden gebruikt, op basis van de hoofddoelstellingen, het ruimtelijk kwaliteitskader en overige randvoorwaarden.
- Inzicht in de rol die het MER en de keuze voor het voorkeursalternatief zullen spelen in de uitwerking van het adaptieve uitvoeringsprogramma en de besluitvorming hierover in de komende decennia.

---

¹ Provincie Gelderland, gemeenten Arnhem, Westervoort, Rheden, Zevenaar en Duiven, het Ministerie van Infrastructuur en Milieu/Rijkswaterstaat Oost-Nederland, Waterschap Rijn en IJssel en Vereniging Natuurmonumenten.

² In het Meerjarenprogramma Infrastructuur, Ruimte en Transport (MIRT) worden opgaves die door Rijk en regio samen onderkend zijn uitgevoerd. Het MIRT kent een aantal stappen van verkenning, planuitwerking tot en met realisatie, inclusief de bijbehorende beslismomenten. Dit MER wordt opgesteld ten behoeve van de MIRT-verkenning. Op basis van deze verkenning wordt een voorkeursbesluit door de minister van Infrastructuur en Milieu in een MIRT2-besluit vastgelegd. Het MIRT en zijn besluiten zijn geen formele instrumenten waartegen bezwaar en beroep mogelijk is. Zie ook § 2.2.1. van dit advies.

³ De samenstelling en werkwijze van de werkgroep van de Commissie m.e.r en verdere projectgegevens staan in bijlage 1 van dit advies. U vindt de projectstukken die bij dit advies zijn gebruikt via de link [3218](#) of door dit nummer op www.commissiemer.nl in te vullen in het zoekvak.

In een vervolgfase van het MER komt de nadruk te liggen op de milieueffecten van de alternatieven. Het bevoegd gezag heeft aangegeven dat de Commissie daaraan voorafgaand wederom om advies wordt gevraagd.

Besluitvormers en insprekers lezen in de eerste plaats de samenvatting van het MER. Daarom verdient dit onderdeel bijzondere aandacht. De samenvatting moet als zelfstandig document leesbaar zijn en een goede afspiegeling zijn van de inhoud van het MER.

In de volgende hoofdstukken beschrijft de Commissie in meer detail welke informatie het MER moet bevatten. De Commissie bouwt in haar advies voort op de Notitie R&D.

2. Achtergrond, doelstellingen en besluitvorming

2.1 Achtergronden, doelstellingen en ambities

De Notitie R&D beschrijft de voorgeschiedenis van het Rivierklimaatpark en het doorlopen proces tot nu toe. In 2013 is een Ontwikkelingsvisie voor het gebied opgesteld, die in grote lijnen door de betrokken partijen is onderschreven als basis voor de verdere plan- en besluitvorming. Vervolgens bevat de Notitie R&D een vrij uitgebreide uiteenzetting van de ambities voor het Rivierklimaatpark, de probleemstelling, de vier hoofddoelstellingen en de "overkoepelende opgave" ruimtelijke kwaliteit. Deze vormt een goede basis voor de ontwikkeling van kansrijke oplossingsrichtingen (zie hoofdstuk 3 van dit advies).

2.2 Besluitvorming

2.2.1 Onderdelen van de MIRT-verkenning

In de Notitie R&D is aangegeven dat voor het planproces de MIRT-procedure⁴ wordt gevolgd. Het project Rivierklimaatpark bevindt zich in de fase van MIRT-*verkenning*. De MIRT-verkenning leidt in een aantal stappen tot een voorkeursbeslissing, die zal worden vastgelegd in een intergemeentelijke structuurvisie (IGSV, verder kortweg structuurvisie).

In § 1.2 van de Notitie R&D is een lijst met documenten opgenomen die onderdeel uitmaken van de MIRT-verkenning, waaronder het MER en een maatschappelijke kosten-baten analyse (MKBA). De Commissie adviseert om in het MER de samenhang en onderlinge wisselwerking tussen de verschillende documenten – inclusief het Ruimtelijke Kwaliteitskader – aan te geven. Geef hierbij tevens de rol van het participatieproces aan.

Stem de ontwikkeling van alternatieven, het detailniveau, het gebruik van sociaal-economische scenario's en de effectbepalingen in het MER en de MKBA zo veel mogelijk op elkaar af.

---

⁴ MIRT staat voor Meerjarenprogramma Infrastructuur en Transport. Het MIRT bevat plannen en projecten waarin het Rijk samenwerkt met andere (regionale) overheden en partijen. Het MIRT-"spelregelkader" maakt onderscheid in een aantal vaste beslistmomenten: Startbeslissing, Verkenning, Voorkeursbeslissing, Planuitwerking, Projectbeslissing, realisatiefase en Opleveringsbeslissing.

De ervaring leert dat alternatieven in verschillende (deel)studies niet altijd gelijk zijn. Ook ontstaat vaak tijdens de uitwerking behoefte om alternatieven of varianten aan te passen of nader te detailleren. Ook in die fase van het proces is een goede coördinatie vereist.

Een van de producten van de MIRT-verkenning is de Notitie Kansrijke Alternatieven (NKO). Deze notitie vormt een belangrijke tussenstap in de m.e.r.-procedure, omdat die bepaalt welke alternatieven uiteindelijk in het MER worden vergeleken. In het volgende hoofdstuk geeft de Commissie advies over de ontwikkeling van het voorkeursalternatief (VKA) en de plaats van de NKO in dit proces.

2.2.2 Fasering in besluitvorming

Na afronding van de besluitvorming met betrekking tot het voorkeursalternatief (VKA) en de structuurvisie start een proces ter uitvoering van de genomen besluiten, waarbij verschillende bevoegde instanties en initiatiefnemers betrokken zullen zijn. Dit proces omvat een programma van plannen, vergunningen en andere besluiten. Neem in het MER voor zover mogelijk een overzicht op van de vervolgbesluiten die te voorzien zijn en de bevoegde gezagen voor deze besluiten. Geef daarbij een indicatie van de tijdhorizon.

De Commissie realiseert zich in dit verband overigens dat uitvoering van het voorkeursalternatief enkele decennia zal duren. Dit vergt monitoring van de behaalde resultaten en adaptieve programmering. De Commissie komt hierop terug in hoofdstuk 5 van haar advies.

3. Stapsgewijze ontwikkeling van alternatieven

Hoofdstuk 3 van de Notitie R&D beschrijft de beoogde aanpak om alternatieven te ontwikkelen. De Notitie Kansrijke Oplossingsrichtingen is hierin een belangrijke schakel. In onderstaande paragrafen beveelt de Commissie een stapsgewijze aanpak aan op een zorgvuldige en transparante manier tot de keuze van een integraal voorkeursalternatief kan leiden en tot een “basisinformatiesysteem” dat bij vervolgbesluiten gebruikt kan worden (zie hoofdstuk 5). Zij benadrukt dat dit een *mogelijke* aanpak is, maar dat ook andere methodes denkbaar zijn. Belangrijk is te zorgen dat het proces transparant en navolgbaar is.

De door de Commissie aanbevolen aanpak voor de ontwikkeling van alternatieven en de beoordeling bestaat uit een aantal stappen:

Stap 1: beschrijven huidige situatie en autonome ontwikkeling (referentiesituatie)

Stap 2: in beeld brengen van randvoorwaarden

Stap 3: vervaardigen van 4 “kaartlagen” die de hoofddoelstellingen vertegenwoordigen

Stap 4: vaststellen kansrijke oplossingsrichtingen (NKO)

Stap 5: vaststellen van nader te onderzoeken alternatieven, waar nodig op verschillende schaalniveaus (gebiedsoverstijgend, per deelgebied, lokaal)

Stap 6: vergelijking van alternatieven en keuze voorkeursalternatief

Deze stappen worden in onderstaande paragrafen nader toegelicht.

3.1 Stap 1: Referentiesituatie

Beschrijf de bestaande toestand van het milieu in het studiegebied en de te verwachten milieutoestand als gevolg van de autonome ontwikkeling, als referentie voor de te verwachten milieueffecten. Maak zoveel mogelijk gebruik van kaartmateriaal om de huidige situatie te beschrijven, mede met het oog op het ontwikkelen van oplossingsrichtingen op basis van 'kaartlagen' (zie stap 3).

Onder de 'autonome ontwikkeling' wordt verstaan: de toekomstige ontwikkeling (van het milieu), zonder dat de voorgenomen activiteit of één van de alternatieven wordt gerealiseerd. Ga bij deze beschrijving uit van ontwikkelingen van de huidige activiteiten in het studiegebied en van nieuwe activiteiten waarover reeds is besloten.

Uit § 3.2.1 van de Notitie R&D is af te leiden dat de autonome ontwikkeling reeds tot aanzienlijke veranderingen in het plan- en studiegebied zal leiden. Enkele van deze veranderingen zijn nog in meer of mindere mate onzeker, zoals de zandwinning Rhederlaag.

Voor zover toekomstige ontwikkelingen nog onzeker zijn adviseert de Commissie om in het MER gebruik te maken van een gevoeligheidsanalyse en indien nodig van scenario's. De gevoeligheidsanalyse heeft tot doel te bepalen in hoeverre het te nemen besluit gevoelig is voor onzekere ontwikkelingen. Als deze invloed relevant is kan gewerkt worden met scenario's, waarmee bepaald kan worden tot welke andere keuzes een bepaald scenario zou kunnen leiden.

3.2 Stap 2: Randvoorwaarden

Breng de randvoorwaarden voor ontwikkelingen in het plangebied in beeld en maak daarbij de 'hardheid' van deze randvoorwaarden helder. De randvoorwaarden worden bepaald door wet- en regelgeving, overige doelstellingen/wensen en het ruimtelijk kwaliteitskader. De Commissie adviseert onderscheid te maken in:

- Randvoorwaarden (gerelateerd aan de hoofddoelstellingen) die voortkomen uit wet- en regelgeving, zoals de normen voor hoogwaterveiligheid, instandhoudingsdoelstellingen voor het Natura 2000-gebied Rijntakken en eisen ten behoeve van de scheepvaart.
- Overige (niet wettelijk bepaalde) randvoorwaarden/wensen die voortkomen uit de hoofddoelstellingen natuur en waterkwaliteit, recreatie en economie.
- Randvoorwaarden en uitgangspunten volgend uit het Ruimtelijk Kwaliteitskader. De Commissie adviseert in het Ruimtelijk Kwaliteitskader een beperkt aantal ruimtelijke kernwaarden van het plangebied op te nemen. Het is van belang hierbij ook de ruime omgeving van het plangebied in beschouwing te nemen, bijvoorbeeld de sequentie van uiterwaarden en de ligging ten opzichte van het Veluwemassief. De betreffende kernwaarden zijn richtinggevend voor de verdere ontwikkeling van mogelijke oplossingen. Het is van belang deze kernwaarden in eerste instantie zo objectief mogelijk te beschrijven, om te voorkomen dat in deze fase al keuzes gemaakt worden die voorsorteren op bepaalde oplossingsrichtingen en daarmee andere uitsluiten. Overigens zou er wel ruimte moeten zijn om de kernwaarden aan te passen op basis van de volgende stappen in het planproces en/of discussie met stakeholders.

3.3 Stap 3: Kaartlagen op basis van hoofdoelstellingen

In § 3.3. van de Notitie R&D is aangegeven dat de ‘lagenbenadering’ zal worden gebruikt voor het in beeld brengen van bouwstenen voor oplossingsrichtingen. In dit verband adviseert de Commissie om binnen de eerdergenoemde randvoorwaarden 4 kaartlagen te vervaardigen, waarin steeds één van de hoofdoelstellingen Hoogwaterveiligheid, Recreatie, Natuur en Waterkwaliteit en Economie leidend is. De doelstelling hoogwaterveiligheid heeft hierin volgens de Commissie een andere positie dan de andere doelstellingen. Elke oplossingsrichting zal uiteindelijk aan de normen voor waterveiligheid moeten voldoen en zal in principe dezelfde waterveiligheid bieden.⁵ Daarmee is deze doelstelling wellicht niet snel onderscheidend, al zijn er wel verschillende keuzes mogelijk in de aard en fasering van de maatregelen. Om te komen tot (op hoofdlijnen) realistische oplossingsrichtingen beveelt de Commissie aan om de drie overige doelstellingen in te vullen *voor zover ze niet conflicteren met de doelstelling waterveiligheid*. De verschillende kaartlagen vertegenwoordigen samen de “hoeken van het speelveld”, oftewel de bandbreedte van mogelijke oplossingen. Het ligt voor de hand dat de uiteindelijke kaarten per hoofdoelstelling te eenzijdig zijn om in totaliteit een kansrijke oplossingsrichting te zijn.

3.4 Stap 4: Kansrijke oplossingsrichtingen

Deze stap confronteert de 4 kaartlagen met een selectie van de nader uitgewerkte doelstellingen (§ 2.3.2. van de Notitie R&D). Daarnaast is een ‘check’ op de kernwaarden van het ruimtelijk kwaliteitskader en belangrijke andere (milieu)criteria – bijvoorbeeld gevolgen voor Natura 2000-gebieden – aan te bevelen. Dit fungeert als een eerste zeef van niet-realistische ontwikkelingen. Hoogwaterveiligheid zal dan in belangrijke mate sturend zijn. Ontwikkelingen die realistische maatregelen ten behoeve van de hoogwaterveiligheid in de weg kunnen staan zullen immers logischerwijs afvallen. Ook zullen bijvoorbeeld keuzemogelijkheden afvallen die strijdig zijn met de instandhoudingsdoelstellingen voor het Natura 2000-gebied Rijntakken.

Op basis hiervan zullen naar verwachting verschillende *Kansrijke Oplossingsrichtingen* (mogelijke goede combinaties) overblijven die met belanghebbenden bediscussieerd kunnen worden. Het speelveld en de alternatieven daarbinnen worden daarmee nader ingekleurd. Stap 4 leidt in de ogen van de Commissie tot de in de Notitie R&D genoemde Notitie Kansrijke Oplossingsrichtingen (NKO).

3.5 Stap 5: Vaststellen alternatieven voor het MER

De nader te beschouwen oplossingsrichtingen worden beschreven en onderbouwd in de Notitie Kansrijke Oplossingsrichtingen (NKO). Over deze notitie vindt overleg met en advisering door diverse partijen plaats. Vervolgens vindt over de NKO bestuurlijke besluitvorming plaats door de verschillende bevoegde gezagen. Deze vaststelling vormt het vertrekpunt voor de volgende stap in de m.e.r.-procedure, het vergelijken van alternatieven.

---

⁵ Het uitgaan van meer waterveiligheid dan voldoen aan de norm kan leiden tot onnodige gevolgen en hogere kosten en wordt daarom normaalgesproken niet nagestreefd.

Het ligt voor de hand dat er keuzes op verschillende schaalniveaus gemaakt moeten worden. Sommige hoofdkeuzes zijn bepalend voor de inrichting van het gehele plangebied of een specifiek gedeelte daarvan. De keuze voor dijkversterking of rivierverruiming is bijvoorbeeld voor een deel van het plangebied sterk bepalend, maar voor andere delen niet. Voor verschillende thema's kan de indeling in deelgebieden die in § 3.3. van de Notitie R&D is aangegeven behulpzaam zijn bij de afbakening van alternatieven. In elk deelgebied spelen andere belangen een rol. Ook binnen deelgebieden zullen op kleinere, lokale schaal keuzes gemaakt kunnen worden die niet afhankelijk zijn van de hoofdkeuzes voor het gehele plangebied. De Commissie adviseert om bij de vaststelling van de alternatieven helder onderscheid te maken tussen hoofdalternatieven die gebiedsoverstijgend zijn, (inrichtings)alternatieven per deelgebied en varianten binnen deze deelgebieden.

3.6 Stap 6: Vergelijking van alternatieven en keuze voorkeursalternatief

De alternatieven worden beoordeeld op basis van de uitgewerkte doelstellingen en criteria die worden ontleend aan het ruimtelijk kwaliteitskader, milieucriteria en overige criteria (zoals kosten). In het beoordelingskader zullen deze elementen terug moeten komen, zie verder hoofdstuk 4.

4. Beoordelingskader

4.1 Algemeen

In hoofdstuk 4 van de Notitie R&D wordt ingegaan op de criteria die zullen worden gebruikt om de alternatieven te vergelijken. De beoordelingscriteria zijn onderverdeeld in criteria die inzicht geven in het doelbereik en criteria die laten zien welke overige effecten te verwachten zijn. De criteria zijn in tabelvorm gepresenteerd en vervolgens per aspect nader toegelicht.

Gegeven de stappen die nog doorlopen zullen worden voorafgaand aan de eigenlijke vergelijking van alternatieven is het volgens de Commissie niet zinvol om de criteria al in deze fase verder te specificeren. De verdere invulling van criteria en indicatoren vereist een iteratief proces en hangt voor een groot deel af van de randvoorwaarden en uitgangspunten die in stap 2 zijn geïdentificeerd en het onderscheid tussen de te vergelijken alternatieven (stap 5).

Houd in algemene zin rekening met de volgende punten:

- Beschrijf de milieueffecten voor de onderlinge vergelijking van alternatieven volgens dezelfde methode en met hetzelfde detailniveau.
- Motiveer voor de verschillende thema's de omvang van het gehanteerde studiegebied.
- Maak duidelijk onderscheid tussen criteria die het doelbereik vertegenwoordigen en overige (milieu)criteria en voorkom dubbel telling van effecten.
- Het is niet altijd eenduidig vast te stellen of effecten positief, neutraal of negatief scoren; maak daarom transparant hoe een score tot stand is gekomen en hoe deze wordt gewogen. Streep positieve en negatieve effecten niet tegen elkaar weg zodat het lijkt alsof er niets verandert.

- Het kan zinvol zijn om naast integrale alternatieven ook de afzonderlijke bouwstenen te beoordelen, zodat gemakkelijk andere combinaties van bouwstenen kunnen worden vergeleken.
- Houd rekening met fasering en ga uit van verschillende tijdhorizonnen, of ga consequent uit van dezelfde tijdhorizon en laat zien hoe de effecten zich in de tijd ontwikkelen.
- De milieueffecten dienen waar relevant te worden gekwantificeerd.
- Besteed aandacht aan cumulatie van effecten.
- Onderbouw indien aan de orde de keuze van rekenregels/-modellen en van de gegevens waarmee de effecten van het voornemen worden bepaald. Ga ook in op de onzekerheden in deze bepaling.
- Gebruik de in § 3.1. genoemde scenario's om aan te geven welke onzekerheden aan de orde zijn op basis van de afhankelijkheid van besluiten die door derden worden genomen en geef aan welke consequenties deze onzekerheden kunnen hebben voor de effecten van de alternatieven/bouwstenen.

5. Adaptief programmeren

In § 2.2.1 van dit advies wees de Commissie er al op, dat na afronding van de besluitvorming over het voorkeursalternatief en de structuurvisie een proces start ter uitvoering van deze besluiten. Dat proces omvat een programma van plannen, vergunningen en andere besluiten, die deels al in het VKA en de structuurvisie in het vooruitzicht zijn gesteld, deels pas in een later stadium tot stand kunnen komen. Immers, het programma heeft een looptijd van (tenminste) drie decennia, er van uitgaande dat de beoogde veiligheid in 2050 gerealiseerd moet zijn. De Commissie kan zich in dat verband voorstellen, dat het gehele programma – en daarmee de structuurvisie/omgevingsvisie – periodiek wordt herijkt. Dit kan zowel een herijking van de oorspronkelijke doelstellingen inhouden, als ook een herijking van de kaders waarbinnen de uitvoering plaats dient te vinden. Een dergelijke exercitie kan bijvoorbeeld op een van te voren bepaalde termijn plaats vinden, en/of als daar een specifieke aanleiding toe is.

Wanneer herijking aanleiding geeft tot herziening van de structuurvisie/omgevingsvisie, zal daarvoor waarschijnlijk opnieuw een MER worden opgesteld. Maar ook zonder herijking zal voor sommige besluiten passend binnen de vigerende structuurvisie (bijvoorbeeld bij wijziging van bestemmings-/omgevingsplannen of projectbesluiten) een MER aan de orde zijn.

Of het in de toekomst gaat over m.e.r.-(beoordelings)plichtige of niet-m.e.r.-(beoordelings)plichtige besluiten, telkens opnieuw is informatie nodig over de toestand en de ontwikkeling van de omgevingskwaliteit. Dat is ook bij het onderhavige MER het geval, omdat als eerste stap een beeld van de bestaande toestand en de verwachte autonome ontwikkeling moet worden geschetst. De Commissie beveelt aan, in samenhang met het voorgaande, dit beeld in de loop van de tijd periodiek te actualiseren, en daarbij onder meer gebruik te maken van gegevens die door middel van monitoring worden verzameld. Met behulp van een dergelijk 'levend basisinformatiesysteem' kan worden vastgesteld in hoeverre de doelstellingen van het programma in de loop van de tijd worden gehaald. Ook kan de verzamelde informatie worden gebruikt ter onderbouwing van in de toekomst te nemen projectbesluiten en eventueel bijbehorende milieueffectrapportages.

BIJLAGE 1: Projectgegevens reikwijdte en detailniveau MER

Initiatiefnemers: Provincie Gelderland, gemeenten Arnhem, Westervoort, Rheden, Zevenaar en Duiven, het Ministerie van Infrastructuur en Milieu/Rijkswaterstaat Oost-Nederland, Waterschap Rijn en IJssel en Vereniging Natuurmonumenten

Bevoegd gezag: Gemeente Arnhem; Gemeente Duiven; Gemeente Rheden; Gemeente Westervoort; Gemeente Zevenaar; Provincie Gelderland

Besluit: vaststellen van intergemeentelijke structuurvisie "Rivierklimaatpark IJsselpoort"

Categorie Besluit m.e.r.: plan-m.e.r. vanwege Passende beoordeling en kaderstelling voor categorie D3.2, D9 en/of D27

Activiteit: Gebiedsontwikkeling in en rond de uiterwaarden van de IJssel tussen Arnhem (IJsselkop) en Giesbeek. Afhankelijk van de te maken keuzes kan er sprake zijn van aanleg, wijziging en/of uitbreiding van waterkeringen, functiewijziging (water, natuur, recreatie of landbouw) en/of ontbossing/bebossing.

Procedurele gegevens:

Adviesaanvraag bij de Commissie m.e.r.: 21 april 2017

Advies reikwijdte en detailniveau uitgebracht op: 7 juli 2017

Samenstelling van de werkgroep:

Per project stelt de Commissie een werkgroep samen bestaande uit enkele deskundigen, een voorzitter en een werkgroepsecretaris. Bij dit project bestaat de werkgroep uit:

dhr. ir. J.J. de Graeff (voorzitter)

dhr. ing. J.M. van der Grift

dhr. dr.ir. R.B. Jongejan

dhr. drs. P.J. Jongejans (secretaris)

dhr. ing. R.L. Vogel

dhr. drs. G. de Zoeten

Werkwijze Commissie bij advies reikwijdte en detailniveau:

In dit advies geeft de Commissie aan welke onderwerpen naar haar mening behandeld dienen te worden in het MER en met welke diepgang. De informatie die ze van het bevoegde gezag heeft ontvangen, vormt het uitgangspunt van haar advies. Om zich goed op de hoogte te stellen van de situatie heeft de Commissie overlegd met het bevoegd gezag, de initiatiefnemer en zijn adviseurs. Meer informatie over de werkwijze van de Commissie vindt u op onze website, op de pagina *Wat doet de Commissie* in het hoofdstuk Advisering. (www.commissiemer.nl/advisering/watbiedtdecommissie).

Betrokken documenten:

U vindt de projectstukken die bij het advies zijn gebruikt, door op www.commissiemer.nl projectnummer [3218](#) in te vullen in het zoekvak.

De Commissie heeft geen zienswijzen of adviezen via bevoegd gezag ontvangen.

Bezoekadres

A. v. Schendelstraat 760
3511 MK Utrecht

Postadres

Postbus 2345
3500 GH Utrecht

t 030-2347666

e mer@eia.nl

w commissiemer.nl

